

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
פרות המרכסות בתבואה והדשות בתרומה ומעשר - אינו עובר משום כל תחסום אבל מפני מראית העין מביא בול מאותו המין ותולה לה בטרסקלין שבפיה.	תנו רבנן:											♣	◇		
מביא כרשינים ותולה לה, שהכרשינים יפות לה מן הכל.	רבי שמעון בן יוחאי:												♣	◇	
פרות המרכסות בתבואה - אינו עובר משום כל תחסום, והדשות בתרומה ומעשר - עובר משום כל תחסום, ונכרי הדש בפרתו של ישראל - אינו עובר משום כל תחסום, וישראל הדש בפרתו של נכרי - עובר משום כל תחסום.	ורמינהו:												♣	◇	
קשיא תרומה אתרומה, קשיא מעשר אמעשרך													♣		
בשלמא תרומה אתרומה לא קשיא כאן - בתרומה, כאן - בגידולי תרומה.													!	◇	
אלא מעשר אמעשר קשיא													♣		
וכי תימא: מעשר אמעשר נמי לא קשיא: כאן - במעשר, כאן - בגידולי מעשר.													!		
בשלמא גידולי תרומה - תרומה, אלא גידולי מעשר - חולין נינהו.													♣		
גידולי טבל וגידולי מעשר שני - חולין	דתנן:												♣		
אלא, לא קשיא הא - במעשר ראשון, הא - במעשר שני.													!		
ואיבעית אימא: הא והא במעשר שני, ולא קשיא: הא - רבי מאיר, הא - רבי יהודה.													!	◇	
הא רבי מאיר:													!		
מעשר ממון גבוה הוא	דאמר: [רבי מאיר]												♣	!	◇
הא רבי יהודה:													!		
מעשר שני ממון הדיוט הוא.	דאמר: [רבי יהודה]												♣	!	◇
היכי דמי?													♣		
כגון שהקדימו בשבלין.													!	◇	
ולרבי יהודה - והא בעי חומה													♣		
כגון שדש לפנים מחומת בית פאגי.	[רבי יהודה]												!	◇	
איבעית אימא: לא קשיא כאן - במעשר ודאי, כאן - במעשר דמאי.													!	◇	
השתא דאתית להכי, תרומה אתרומה נמי לא קשיא: כאן - בתרומת ודאי, כאן - בתרומת דמאי.													!	◇	
בשלמא מעשר דמאי - איכא, אלא תרומת דמאי מי איכא?													♣		
אף הוא ביטל את הוידוי וגזר על הדמאי, לפי ששלח בכל גבול ישראל וראה שלא היו מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד	והתניא:												♣	◇	
אלא, לא קשיא: כאן - בתרומת מעשר ודאי, כאן - בתרומת מעשר דמאי.													!	◇	
היתה אוכלת ומתרות, מהו? משום דמעלי לה הוא - והא לא מעלי לה, או דלמא דחזיא ומצטערא, והא חזיא ומצטערא?	בעו מיניה מרב ששת:												!	◇	
תניתיה	אמר להו רב ששת:												!		
מביא כרשינים ותולה לה, שהכרשינים יפות לה מן הכל.	רבי שמעון בן יוחאי:												♣	!	◇
שמע מינה: משום דמעלי לה הוא, שמע מינה.													!		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מהו שיאמר אדם לנכרי חסום פרתי ודוש בה, מי אמרינן: כי אמרינן אמירה לנכרי שבות - הני מילי לענין שבת, דאיסור סקילה, אבל חסימה דאיסור לאו - לא. או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:											◇
נכרי הדש בפרתו של ישראל - אינו עובר משום כל תחסום.	תא שמע:											◇
מעבר הוא דלא עבר, הא איסורא - איכא.												◇
בדין הוא דאיסורא נמי ליכא, ואידי דתנא סיפא דישאל הדש בפרתו של נכרי עובר, תנא רישא אינו עובר.												◇
הלן תורי דגנבין ארמאי ומגנחין יתהון, מהו?	תא שמע, דשלחו ליה ללאבוה דשמואל:											◇
הערמה אתעביד בהו, אערימו עליהו ויודבנון.	שלח להו: [אבוה דשמואל]											◇
בני מערבא סברי לה כרבי חידקא	רב פפא:											◇
בני נה מצווין על הסירוס	דאמר: [רבי חידקא]											◇
וקא עברי משום (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תתן מכשל.												◇
ימכרו לשחיטה.	סבר רבא למימר:											◇
דיין שקנסת עליהם מכירה.	אמר לו אביי:											◇
פשיטא, בנו גדול - כי אחר דמי, בנו קטן מאי?												◇
רב אחי אסר	[רב אחי]											◇
ורב אשי שרי.	[רב אשי]											◇
מרימר ומר זוטרא, ואמרי לה הנהו תרי חסידי מחלפי אהדדי.												○
הושיב לה קוץ בפיה, מהו?	בעי רמי בר חמא:											◇
הושיב לה? חסימה מעלייתא היא												◇
אלא: ישב לה קוץ בפיה, מהו?												◇
הרביץ לה ארי מבחוץ, מהו												◇
הרביץ לה? חסימה מעלייתא היא												◇
אלא: רבץ לה ארי מבחוץ, מהו?												◇
העמיד בנה מבחוץ, מהו?												◇
היתה צמאה למים, מהו?												◇
פרס לה קטבליא על גבי דישה, מהו?												◇
פשוט מהא חדא												◇
רשאי בעל פרה להרעיב פרתו כדי שתאכל מן הדישה הרבה, ורשאי בעל הבית להתיר פקיע עמיר לפני הבהמה כדי שלא תאכל מן הדישה הרבה.	דתניא:											◇
שאני התם דקא אכלה.												◇
איבעית אימא: רשאי בעל הבית להתיר פקיע עמיר לפני בהמה מעיקרא, כדי שלא תאכל הרבה מן הדישה.												◇
חסימה מבחוץ, מהו? שור בדישו אמר רחמנא - והא לאו בדישו הוא, או דלמא לא תדוש בחסימה אמר רחמנא?	בעא מיניה רבי יונתן מרבי סימאי:											◇

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מבית אביך אתה למד (ויקרא י') יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכס, בבואכס הוא דאסור, הא מישתא ומיעל - שרי? (ויקרא י') ולהבדיל בין הקדש ובין החל אמר רחמנא אלא, מה התם - בשעת ביאה לא תהא שכרות, הכא נמי - בשעת דישה לא תהא חסימה.	אמר לו: [רבי סימאי]											◇	צ
החוסם את הפרה והמזווג בכלאים - פטור, ואינו לוקה אלא דש ומנהיג בלבד.	תנו רבנן:											◇	צ
חסמה בקול והנהיגה בקול, רבי יוחנן אמר: חייב	איתמר: [רבי יוחנן]										◇	◇	צ
פטור.	ריש לקיש:										◇	◇	צ
חייב, עקימת פיו היא מעשה.	רבי יוחנן:										◇	◇	צ
פטור, קלא לא הוי מעשה.	ריש לקיש:										◇	◇	צ
לא שאדם רשאי להמיר, אלא שאם המיר - מומר, וסופג את הארבעים.	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:										◇	◇	צ.א.
הא מני - רבי יהודה היא	אמר ליה: [ריש לקיש]										◇	◇	צ.א.
לאו שאין בו מעשה לוקין עליו.	דאמר: [רבי יהודה]										◇	◇	צ.א.
ומי מצית מוקמת לה כרבי יהודה?											◇	◇	צ.א.
והא קתני רישא הכל ממירין, אחד האנשים ואחד הנשים.											◇	◇	צ.א.
והוינן בה: הכל לאתווי מאי?											◇	◇	צ.א.
לאתווי יורש											◇	◇	צ.א.
ודלא כרבי יהודה. דאי כרבי יהודה											◇	◇	צ.א.
יורש אינו ממיר, יורש אינו סומך.	האמר: [רבי יהודה]										◇	◇	צ.א.
האי תנא סבר לה כוותיה בחדא, ופליג עליה בחדא.											◇	◇	צ.א.
החוסם את הפרה ודש בה - לוקה, ומשלם ארבעה קבין לפרה, ושלשה קבין לחמור.	תנו רבנן:										◇	◇	צ.א.
והא אינו לוקה ומת, ואינו לוקה ומשלם											◇	◇	צ.א.
הא מני - רבי מאיר היא	אביי:										◇	◇	צ.א.
לוקה ומשלם.	דאמר: [רבי מאיר]										◇	◇	צ.א.
בבא לצאת מידי שמים, אתנן אסרה תורה ואפילו בא על אמו.	רבא:										◇	◇	צ.א.
משעת משיכה איחייב לה במזונותיה, ומילקא לא לקי עד שעת חסימה.	רב פפא:										◇	◇	צ.א.
הני מילי בעו מינאי דבי רב פפא בר אבא ופשטי להו לאיסורא, חדא כהלכתא וחדא דלאו כהלכתא.	רב פפא:										◇	◇	צ.א.
מהו ללוש את העיסה בחלב?	בעו מינאי: [רבי רב פפא בר אבא]										◇	◇	צ.א.
ופשטי להו לאיסורא כהלכתא	[רב פפא]										◇	◇	צ.א.
אין לשין את העיסה בחלב, ואם לש - כל הפת כולה אסורה, מפני הרגל עבירה. כיוצא בו אין תשין את התנור באליה, ואם טש - כל הפת כולה אסורה, עד שיסיק את התנור.	דתניא:										◇	◇	צ.א.
מהו להכניס מין - ושאינו מינו לדיר?	ואידך בעו מינאי: [רבי רב פפא בר אבא]										◇	◇	צ.א.
ופשטי להו לאיסורא דלאו כהלכתא.	[רב פפא]										◇	◇	צ.א.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובמנאפים - עד שיראו כדרך המנאפים, ובכלאים - עד שיכניס כמכחול בשפופרת.	דאמר שמואל:										!	◇
אילו נאמר (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע הייתי אומר: לא יאחזו אדם הבהמה בשעה שעולה עליה זכר, תלמוד לומר כלאים.	מתיב רב אחדבוי בר אמי:										?	◇
לאו מכלל דכלאים אחיזה נמי לא?											?	
מאי אחיזה - הכנסה, ואמאי קרי לה אחיזה - לישנא מעליא.											!	◇
מין במינו מותר להכניס כמכחול בשפופרת, ואפילו משום פריצותא ליכא. מאי טעמא - בעבידתיה טריד.	רב יהודה:											◇
אלו נאמר (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע הייתי אומר: לא יאחזו אדם את הבהמה כדי שיעלה עליה זכר, תלמוד לומר כלאים. כלאים הוא דאסור, הא מין במינו - שרי.	מתיב רב אחדבוי בר אמי:										?	◇
ומין במינו נמי אחיזה - אין, הכנסה - לא											?	
מאי אחיזה הכנסה, ואמאי קרי ליה אחיזה - לישנא מעליא											!	◇
מהו להכניס מין ומינו ושאינו מינו לדיר, כיון דאיכא מיניה - בתר מיניה גריר, או דלמא - אפילו הכי לא?	רב אשי: [בעו מנאי דבי רבנא ריש גלותא]										^	◇
ופשטי להו לאיסורא דלא כהלכתא, משום פריצותא דעבדי.	[רב אשי]										!	◇
היה עושה בידיו אבל לא ברגליו, ברגליו אבל לא בידיו, אפילו בכתיפו - הרי זה אוכל.	[ת"ק]											■
עד שיעשה בידיו וברגליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■
מאי טעמא?												^
(דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך - בכל מאי דעביד.												!
עד שיעשה בידיו וברגליו.	רבי יוסי ברבי יהודה:											■
מאי טעמא דרבי יוסי ברבי יהודה?												^
כי שור, מה שור עד שיעשה בידיו וברגליו - אף פועל עד שיעשה בידיו וברגליו.												!
דש באווזין ותרנגולים, לרבי יוסי ברבי יהודה מהו? בכל כחו בעינן - והא איכא, או דלמא בידיו וברגליו בעינן - והא ליכא?	בעי רבה בר רב הונא:											^
תיקו.												■
פועלים, עד שלא הילכו שתי וערב בגת - אוכלין ענבים ואין שותין יין, משהילכו שתי וערב בגת - אוכלין ענבים ושותין יין.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											■
היה עושה בתאנים - לא יאכל בענבים, בענבים - לא יאכל בתאנים. אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום יפות ואוכל.												■
וכולן לא אמרו אלא בשעת מלאכה, אבל משום השב אבידה לבעלים אמרו: פועלין אוכלין בהליכתן מאומן לאומן, ובהזרתן מן הגת, ובהמור כשהיא פורקת.												■
עושה בגפן זה, מהו שיאכל בגפן אחר? ממין שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן - והא איכא, או דלמא ממה שאתה נותן לכליו של בעל הבית בעינן - והא ליכא?	איבעיא להו:											^
ואם תמצי לומר: עושה בגפן זה לא יאכל בגפן אחר, שור במחובר היכי אכיל?												?
בשרכא.	רב שישא בריה דרב אידי:											!
היה עושה בתאנים - לא יאכל בענבים.	תא שמע:											?
הא תאנים ותאנים דומיא דתאנים וענבים - אוכל, ואי אמרת עושה בגפן זה אינו אוכל בגפן אחר, היכי משכחת לה?												?
במודלית.	רב שישא בריה דרב אידי:											!
אבל מונע את עצמו עד שמגיע למקום היפות ואוכל	תא שמע:											?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואי אמרת עושה בגפן זה אוכל בגפן אחר - ניזיל וניתי וניכול											ז	צא
התם, משום ביטול מלאכה - לא קא מיבעיא לך, כי קא מבעיא לן - היכא דאיכא אשתו ובניו, מאי?											!	צא
וכולם לא אמרו אלא בשעת מלאכה, אבל מפני השב אבידה לבעלים אמרו פועלים אוכלים בהליכתן מאומן לאומן ובחזירתן מן הגת.	תא שמע:										ז	צא
מהלך כעושה מעשה דמי, ומשום השב אבידה לבעלים הוא דאכיל, מדאורייתא לא אכיל. אלמא: עושה בגפן זה אינו אוכל בגפן אחר.	סברוה:										ז	צא
לא, לעולם אימא לך: עושה בגפן זה - אוכל בגפן אחר, ומהלך לאו כעושה מעשה דמי.											!	צא
מהלך לאו כעושה מעשה דמי, והיינו טעמא דמדאורייתא לא אכיל - משום דלאו כעושה מעשה דמי, הא עושה מעשה - אכיל מדאורייתא. אלמא: עושה בגפן זה אוכל בגפן אחר	איכא דאמר, סברוה:										ז	צא
לא, לעולם אימא לך: עושה בגפן זה - אינו אוכל בגפן אחר, ומהלך כעושה מעשה דמי.											!	צא
ובחמור כשהיא פורקת.											ז	צב.
כשהיא פורקת מהיכן אכלה?											ז	צב.
אימא: עד שתהא פורקת.											!	צב.
תנינא להא, דתנו רבנן:											ז	צב.
חמור וגמל אוכלים ממשאוי שעל גביהן, ובלבד שלא יטול בידו ויאכילם.	[תנו רבנן]										ז	צב.
אוכל פועל קישות אפילו בדינר, כותבת ואפילו בדינר.	[ת"ק]										ז	צב.
לא יאכל פועל יתר על שכרו	רבי אלעזר חסמא:										ז	צב.
וחכמים מתירין. אבל מלמדין את האדם שלא יהא רעבתן ויהא סותם את הפתח בפניו.	[חכמים]										ז	צב.
חכמים היינו תנא קמא											ז	צב.
איכא בינייהו אבל מלמדין, לתנא קמא - לית ליה מלמדין, לרבנן - אית להו מלמדין.											!	צב.
איבעית אימא: איכא בינייהו דרב אסי.											!	צב.
אפילו לא שכרו אלא לבצור אשכול אחד - אוכלו.	דאמר רב אסי:										!	צב.
אפילו לא בצר אלא אשכול אחד - אוכלו.	ואמר רב אסי:										!	צב.
וצריכא, דאי אשמעינן הך קמייתא - משום דלא איכא למיתב לכליו של בעל הבית, אבל היכא דאיכא למיתב לכליו של בעל הבית - אימא ליתב ברישא, והדר ליכול. ואי אשמעינן בהא - דאפשר לקיומי לבסוף, אבל הכא דלא אפשר לקיומי לבסוף - אימא לא, צריכא.											ז	צב.
איבעית אימא: איכא בינייהו דרב.											!	צב.
דאמר רב: מצאתי מגילת סתרים בי רבי חייא, וכתוב בה: איסי בן יהודה:											!	צב.
לא שבק איסי חיי לכל בריה.	ואמר רב:										ז	צב.
אמריה לשמעתיא קמיה דרב כהנא דלמא בעושין בסעודתם, דעבדו ואכלו?	רב אשי:										ז	צב.
אפילו הכי, ניחא ליה לאיניש לאוגר אגורי וניקטפיה לפרדיסיה, ולא ניתו כולי עלמא ואכלו ליה.	אמר לי: [רב כהנא]										!	צב.
איבעיא להו: פועל, משלו הוא אוכל או משל שמים הוא אוכל?											ז	צב.
למאי נפקא מינה?											ז	צב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
דאמר: תנו לאשתי ובני. אי אמרת משלו הוא אוכל - יהבינן להו, אלא אי אמרת משל שמים הוא אוכל - לדידיה זכי ליה רחמנא, לאשתו ובניו - לא זכי להו רחמנא												◇	צב.
מאי?												^	צב.
אוכל פועל קישות ואפילו בדינר, כותבת ואפילו בדינר.	תא שמע:											◇	צב.
אי אמרת משלו הוא אוכל - אוגיר בדנקא אכיל בזוזא?												◇	צב.
ואלא מאי - משל שמים הוא אוכל, סוף סוף אוגיר בדנקא אכיל בזוזא אלא מאי אית לך למימר - רחמנא זכי ליה, הכא נמי - רחמנא זכי ליה.												◇	צב.
לא יאכל פועל יותר על שכרו	תא שמע, רבי אלעזר חסמא:											◇	צב.
וחכמים מתירין.	[חכמים]											◇	צב.
מאי לאו בהא קמיפלגי												◇	צב.
משלו הוא אוכל	דמר סבר: [רבי אלעזר חסמא]											◇	צב.
משל שמים הוא אוכל	ומר סבר: [חכמים]											◇	צב.
לא, דכולי עלמא משלו הוא אוכל, והכא בכנפושך קמיפלגי.												◇	צב.
כנפושך - בדבר שמוסר נפשו עליו	מר סבר: [חכמים]											◇	צב.
כנפושך מה נפשך אם חסמת - פטור, אף פועל אם חסמת - פטור.	ומר סבר: [רבי אלעזר חסמא]											◇	צב.
נזיר שאמר תנו לאשתי ובני - אין שומעין לו	תא שמע:											◇	צב.
ואי אמרת משלו הוא אוכל - אמאי אין שומעין לו?												◇	צב.
התם משום לך לך, אמרין נזירא, סחור סחור, לכרמא לא תקרב.												◇	צב.
פועל שאמר תנו לאשתי ובני - אין שומעין לו.	תא שמע:											◇	צב.
ואי אמרת משלו הוא אוכל - אמאי אין שומעין לו?												◇	צב.
מאי פועל - נזיר.												◇	צב.
והתניא נזיר והתניא פועל												◇	צב.
מידי גבי הדדי תניין?												◇	צב.
תא שמע: מנין לפועל שאמר תנו לאשתי ובני שאין שומעין לו - שנאמר (דברים כ"ג) ואל כליך לא תתן.	תא שמע:											◇	צב.
וכי תימא: הכי נמי נזיר												◇	צב.
אי הכי משום אל כליך לא תתן? משום לך לך אמרין נזירא הוא												◇	צב.
אין, הכי נמי, ואידי דקתני לה בלשון פועל - קא נסיב לה קרא דפועל.												◇	צב.
השוכר את הפועל לקצות בתאנים הרי זה אוכל ופטור מן המעשר, על מנת שאוכל אני ובני או שיאכל בני בשכרי - הוא אוכל ופטור, ובנו אוכל וחייב.	תא שמע:											◇	צב.
ואי אמרת משלו הוא אוכל - בנו אמאי חייב?												◇	צב.
משום דמיהזוי כמקח.	רבינא:											◇	צב.
השוכר את הפועל לעשות בנטע רבעי שלו - הרי אלו לא יאכלו, ואם לא הודיעם - פודה ומאכילן.	תא שמע:											◇	צב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
---	--

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואי אמרת משל שמים הוא אוכל - אמאי פודה ומאכילן? איסורא לא זכי להו רחמנא											ז	צב:	
התם משום דמיחזי כמקח טעות.											!	◇	צב:
נתפרסו עגוליו, נתפתחו חביותיו - הרי אלו לא יאכלו. ואם לא הודיען - מעשר ומאכילן.	אימא סיפא:										ז	◇	צב:
ואי אמרת משל שמים הוא אוכל - אמאי מעשר ומאכילן? איסורא לא זכי להו רחמנא											ז	צב:	
וכי תימא: הכא נמי משום דמיחזי כמקח טעות											!	◇	צב:
בשלמא נתפרסו עגוליו - מיחזי כמקח טעות, אלא נתפתחו חביותיו מאי מקח טעות איכא? מידע ידע דאיטביל להו למעשר											ז	צב:	
שנתפתחו חביותיו לבור.	רב ששת:										!	◇	צב:
יין משירד לבור	והתניא:										ז	◇	צב:
כרבי עקיבא											!	צב:	
משיקפה.	דאמר: [רבי עקיבא]										!	◇	צב:
דאמרו ליה: לא הוה ידעינן.											!	◇	צב:
ונימא להו: איבעי לכו אסוקי אדעתייכו דלמא מקפה?											ז	צב:	
באתרא דההוא גברא דנגיד איהו מקפה.											!	◇	צב:
יין משירד לבור ויקפה	והשתא דתני רב זביד בדבי רבי הושעיא:										!	◇	צב:
ורבי עקיבא אומר: משישלה בחביות	רבי עקיבא:										!	◇	צב:
אפילו תימא שלא נתפתחו חביותיו לבור, דאמרו ליה: לא הוה ידעינן דמשלי.											!	◇	צב:
ונימא להו: איבעי לכו אסוקי אדעתייכו דלמא משל?											ז	צב:	
באתרא דההוא דשריק ההוא משלי.											!	◇	צב:
קוצץ אדם על ידי עצמו, על ידי בנו ובתו הגדולים, על ידי עבדו ושפחתו הגדולים, ועל ידי אשתו - מפני שיש בהן דעת. אבל אינו קוצץ לא על ידי בנו ובתו הקטנים, ולא על ידי עבדו ושפחתו הקטנים, ולא על ידי בהמתו - מפני שאין בהן דעת.	תא שמע:										ז	◇	צב:
קא סלקא דעתך במעלה להן מזונות											ז	צב:	
אי אמרת בשלמא משל שמים הוא אוכל - משום הכי אינו קוצץ, אלא אי אמרת משלו הוא אוכל - קטנים נמי נקוצץ להו											ז	צב:	
הכא במאי עסקינן - בשאין מעלה להן מזונות.											!	◇	צב:
אי הכי, גדולים נמי											ז	צב:	
גדולים ידעי וקא מחלי.											!	◇	צב:
קוצץ אדם על ידי עצמו ועל ידי אשתו אבל לא על ידי בהמתו ועל ידי בנו ובתו הגדולים אבל לא על ידי בנו ובתו הקטנים, וקוצץ על ידי עבדו ושפחתו הכנענים בין גדולים ובין קטנים.	והא תנא רבי הושעיא:										ז	◇	צב:
מאי לאו, אידי ואידי - במעלה להן מזונות, ובהא קא מיפלגי:											ז	צב:	
משלו הוא אוכל	דמר סבר: [ברייתא]										ז	◇	צב:
משל שמים הוא אוכל?	ומר סבר: [מתניתין]										ז	◇	צב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, דכולי עלמא משלו הוא אוכל, ולא קשיא: כאן בשאין מעלה להן מזונות, ובריייתא - במעלה להן מזונות.											!	◇
במאי אוקימתא - במעלה להן מזונות, אי הכי קטנים נמי נקוץ להן											?	
צערייהו דבנו ובתו הקטנים לא זכי ליה רחמנא.											!	◇
במאי אוקימתא למתניתין - בשאין מעלה להן מזונות, הניחא למאן דאמר אין הרב יכול לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך - שפיר. אלא, למאן דאמר יכול הרב לומר לעבד עשה עמי ואיני זנך, מאי איכא למימר?											?	◇
אלא אידי ואידי בשאין מעלה להן מזונות, ובהא פליגי:											!	◇
יכול	דמר סבר: [ברייתא]										!	◇
אין יכול.	ומר סבר: [מתניתין]										!	◇
ורבי יוחנן, דאמר יכול הרב, שביק מתניתין ועביד כברייתא?	[רבי יוחנן]										?	◇
אלא, דכולי עלמא משל שמים הוא אוכל, ולא מצי קציץ. ומאי קוצץ דאמר רבי הושעיא - מזונות.											!	◇
דכוותיה גבי בהמתו תבן נקוץ לה											?	
אלא, בהא קמפלגי:											!	
משלו הוא אוכל	דמר סבר: [ברייתא]										!	◇
משל שמים הוא אוכל.	ומר סבר: [מתניתין]										!	◇
קוצץ אדם על ידי עצמו, על ידי בנו ובתו הגדולים, על ידי עבדו ושפחתו הגדולים, על ידי אשתו - מפני שיש בהן דעת. אבל אינו קוצץ על ידי בנו ובתו הקטנים, ולא על ידי עבדו ושפחתו הקטנים, ולא על ידי בהמתו - מפני שאין בהן דעת.												■
השוכר את הפועלים לעשות בנטע רבעי שלו - הרי אלו לא יאכלו, אם לא הודיען - פודה ומאכילן.												■
נתפרסו עגוליו, נתפתחו חביותיו - הרי אלו לא יאכלו, אם לא הודיען - מעשר ומאכילן.												■
שומרי פירות אוכלין מהלכות מדינה, אבל לא מן התורה.												■
גמרא. שומרי פירות.												■
לא שנו אלא שומרי גנות ופרדסין, אבל שומרי גיתות וערימות - אוכלין מן התורה.	רב:										!	◇
משמר כעושה מעשה דמי.	קסבר: [רב]											■
לא שנו אלא שומרי גיתות וערימות, אבל שומרי גנות ופרדסים - אינן אוכלים לא מן התורה ולא מהלכות מדינה.	שמואל:											■
משמר לאו כעושה מעשה דמי.	קא סבר: [שמואל]											■
המשמר את הפרה - מטמא בגדים.	מתיב רב אחא בר רב הונא:										?	◇
ואי אמרת משמר לאו כעושה מעשה דמי - אמאי מטמא בגדים?											?	
גזירה שמא יזיז בה אבר.	רבה בר עולא:										!	◇
המשמר ארבע וחמש מקשאות - הרי זה לא ימלא כרסו מאחד מהן, אלא מכל אחד ואחד אוכל לפי חשבון.	מתיב רב כהנא:										?	◇
ואי אמרת משמר לאו כעושה מעשה דמי - אמאי אוכל?											?	
בעקורין שנו.	רב שימי בר אשי:										!	◇

statement-מימרא **■**
 challenge-קושיא **⚡**
 question-שאלה **^**
 answer-תירוץ **!**
 proof-ראיה **■**
 disputants-חולקים **◆**
 נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review **◇**
 מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment **<**
 מעשה-story **O**
 מקרא-key:

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
עקורין? והלא נגמרה מלאכתן למעשר									⚡		צג
שלא ניטל פיקס שלהם.									!		◇
כוותיה דשמואל מסתברא	רב אשי:									■	◇
ואלו אוכלין מן התורה: העושה במחובר לקרקע בשעת גמר מלאכה ובתלוש כו'	דתנן:									■	◇
מכלל דאיכא דלא קא אכיל מן התורה אלא מהלכות מדינה.										■	
אימא סיפא:										⚡	צג
ואלו שאינן אוכלין	[סיפא]									■	◇
מאי אינן אוכלין?										^	צג
אילימא שאינן אוכלין מן התורה אלא מהלכות מדינה										!	צג
היינו רישא									⚡	⚡	צג
אלא לאו - שאינן אוכלין לא מן התורה ולא מהלכות מדינה.										!	◇
ומאי ניהו - עושה במחובר לקרקע בשעה שאינן גמר מלאכה, וכל שכן שומרי גנות ופרדסות.										⚡	◇
משנה. ארבע שומרים הן: שומר חנם והשוואל, נושא שכר והשוכר.											■
שומר חנם נשבע על - הכל, והשוואל משלם את הכל, ונושא שכר והשוכר נשבעים על השבורה ועל השבויה ועל המתה, ומשלמין את האבידה ואת הגניבה.											◇
מאן תנא ארבעה שומרים?											^
רבי מאיר היא.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:										!
מי איכא דלית ליה ארבעה שומרין?	רבא לרב נחמן:										⚡
הכי קאמינא לך: מאן תנא שוכר כנושא שכר - רבי מאיר היא	אמר ליה: [רב נחמן]										!
והא רבי מאיר איפכא שמעינן ליה											⚡
שוכר כיצד משלם? רבי מאיר אומר: כשומר חנם	דתניא: [רבי מאיר]									◆	⚡
כשומר שכר.	רבי יהודה:									◆	⚡
רבה בר אבוה איפכא קתני.											!
אי הכי, ארבעה? שלשה נינהו											⚡
ארבעה שומרין ודיניהם שלשה.	רב נחמן בר יצחק:										!
ההוא רעיא דהוה קא רעי חיותא אגודא דנהר פפא, שריג חדא מינייהו ונפלת למיא.											○
אתא לקמיה דרבה ופטריה. אמר: מאי הוה ליה למיעבד? הא נטר כדנטרי אינשי.	[רבה]										■
אלא מעתה, על למתא בעידנא דעיילי אינשי - הכי נמי דפטור?	אמר ליה אביי:										⚡
אין.	אמר ליה: [רבה]										!
גנא פורתא בעידנא דגנו אינשי - הכי נמי דפטור?	[אביי]										⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין.	אמר ליה: [רבה]									!		
אלו הם אונסין ששומר שכר פטור עליהן - כגון (איוב א') ותפל שבא ותקחם ואת הנערים הכו לפי חרב	איתיביה: [אביי]									ז		◇
התם בחזני מתא.	אמר ליה: [רבה]									!		◇
עד מתי שומר שכר חייב לשמור - עד כדי (בראשית לא) הייתי ביום אכלני חרב וקרה בלילה.	איתיביה: [אביי]									ז		◇
התם נמי בחזני מתא.	אמר ליה: [רבה]									!		◇
אמר ליה: אטו יעקב אבינו חזן מתא הוה?	אמר ליה: [אביי]									ז		
דאמר ליה ללבן: נטרי לך נטירותא יתירתא כחזני מתא.	[רבה]									!		◇
איתיביה: רועה שהיה רועה והניח עדרו ובא לעיר, בא זאב וטרף, ובא ארי ודרס - אין אומרים אילו היה שם היה מציל, אלא אומדין אותו: אם יכול להציל - חייב, אם לאו - פטור.	איתיביה: [אביי]									ז		◇
מאי לאו דעל בעידנא דעיילי אינשי?										ז		
לא, דעל בעידנא דלא עיילי אינשי.	[רבה]									!		◇
אי הכי, אמאי פטור? תחילתו בפשיעה וסופו באונס - חייב	[אביי]									ז		◇
דשמע קל אריה ועל.	[רבה]									!		◇
אי הכי, אומדין אותו? מאי הוה ליה למעבד?	[אביי]									ז		
היה לו לקדם ברועים ובמקלות.	[רבה]									!		◇
אי הכי, מאי איריא שומר שכר? אפילו שומר חנם נמי	[אביי]									ז		◇
דהא מר הוא דאמר: שומר חנם שהיה לו לקדם ברועים ובמקלות ולא קידם - חייב.										ז		
שומר חנם - בחנם, שומר שכר - בשכר.	[רבה]									!		◇
ועד כמה?										^		
עד כדי דמיהן.										!		◇
והיכן מצינו בשומר שכר שחייב באונסין?										ז		
דהדר שקיל דמיהן מבעל הבית.										!		◇
אי הכי, מאי אהני ליה מינה?	רב פפא לאביי:									ז		
נפקא מינה לכושרא דחיותא, אי נמי לטרחא יתירתא.	[אביי]									!		◇
רב חסדא ורבה בר רב הונא לא סבירא להו הא דרבה, דאמרי: להכי יהבי לך אגרא לנטורי לי נטירותא יתירתא.	[רב חסדא ורבה בר רב הונא]									■		◇
בר אדא סבולאה הוי קא מעבר חיותא אגמלא דנרש, דחפה חדא לחברתה ושדיתה במיא.										o		
אתא לקמיה דרב פפא, חייביה.	[רב פפא]									■		
אמר ליה: מאי הוה לי למעבד?										o		
אבעי לך לעבורי חדא חדא.	אמר ליה: [רב פפא]									!		
אמר ליה: ידעת ביה בכר אחתיך דמצי למעבר חדא חדא?										o		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-kev:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: כבר צווחו קמאי דקמך, ולא איכא דאשגה בהו.	אמר ליה: [רב פפא]											צג
איבו אפקיד כיתנא בי רוניא. אזל שבו שמיטיה מיניה. לסוף הוכר הגנב.												צג
אתא לקמיה דרב נחמן, חייביה.	[רב נחמן]											צג
לימא פליגא דרב הונא בר אבין?												צג
נגנבה באונס ואחר כך הוכר הגנב, אם שומר חנם הוא - רצה נשבע, רצה עושה עמו דין. אם שומר שכר הוא - עושה עמו דין ואינו נשבע.	דשלה רב הונא בר אבין:											צג
התם גברי דפרמוסקא הוו קיימי, דאי רמא קלא הוו אתו ומצלין ליה.	רבא:											צג
זאב אחד - אינו אונס, שני זאבים - אונס.	[ת"ק]											צג
בשעת משלחת זאבים, אף זאב אחד אונס.	רבי יהודה:											צג
שני כלבים - אינו אונס.	[ת"ק]											צג
מרוח אחת - אינו אונס, משתי רוחות - אונס.	ידוע הבבלי אומר משום רבי מאיר:											צג
הלסטים - הרי זה אונס.												צג
הארי הדוב והנמר והברדלס והנחש - הרי אלו אונס. אימתי - בזמן שבאו מאליהן, אבל הוליכן למקום גדודי חיה ולסטים - אינו אונס.												צג
מתה כדרכה - הרי זה אונס, סגפה ומתה - אינו אונס.												צג
עלתה לראשי צוקין ונפלה - הרי זה אונס. העלה לראשי צוקין ונפלה ומתה - אינו אונס.												צג
זאב אחד אונס	והתניא:											צג
ההיא בשעת משלחת זאבים, ורבי יהודה היא.	רב נחמן בר יצחק:											צג
הלסטים הרי זה אונס												צג
אמאי? לוקי גברא להדי גברא												צג
בלסטים מזויין.	רב:											צג
לסטים מזויין ורועה מזויין מהו? מי אמרינן: אוקי גברא להדי גברא, או דלמא: האי מסר נפשיה, והאי לא מסר נפשיה?	איבעיא להו:											צג
מסתברא דהאי מסר נפשיה והאי לא מסר נפשיה.												צג
אשכחיה רועה, ואמר ליה: גנבא סריא, בדוכתא פלניא יתיבינן, כך וכך גברי איכא בהדן, כך וכך כלבי איכא בהדן, כך וכך זוקתא פסיקא לן, ואזל ושקל מיניה, מאי?	אביי לרבא:											צג
הרי הוליכן למקום גדודי חיה ולסטים.	אמר ליה: [רבא]											צג
מתנה שומר חנם להיות פטור משבועה, והשואל להיות פטור מלשלם, נושא שכר והשוכר להיות פטורין משבועה ומלשלם.												צג
כל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל												צג
וכל תנאי שיש מעשה בתחילתו - תנאו בטל												צג
וכל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עמו מתחילתו - תנאו קיים.												צג
אמאי? מתנה על מה שכתוב בתורה הוא, וכל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל												צג
הא מני - רבי יהודה היא												צג

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בדבר שבממון - תנאו קיים.	דאמר: [רבי יהודה]										!	◇
האומר לאשה הרי את מקודשת לי על מנת שאין לך עלי שאר כסות ועונה - הרי זו מקודשת, ותנאו בטל, דברי רבי מאיר.	דתניא: [רבי מאיר]										!	◇
בדבר שבממון תנאו קיים.	רבי יהודה:										!	◇
ומי מצית מוקמת לה כרבי יהודה? אימא סיפא:											!	◇
כל המתנה על מה שכתוב בתורה - תנאו בטל	[סיפא]										!	◇
אתאן לרבי מאיר											!	◇
הא לא קשיא: לעולם רבי יהודה היא, וסיפא - בדבר שאינו של ממון.											!	◇
כל תנאי שיש בו מעשה בתחילתו - תנאו בטל.	אימא סיפא:										!	◇
מאן שמעת ליה דאית ליה הא סברא - רבי מאיר.											!	◇
תנאי קודם למעשה - הרי זה תנאי, מעשה קודם לתנאי - אינו תנאי.	דתניא: אבא חלפתא איש כפר חנניא אמר משום רבי מאיר:										!	◇
אלא, כולה רבי מאיר היא, ושאי הכא דמעיקרא לא שעבד נפשיה.											!	◇
ומתנה שומר שכר להיות כשואל.	תנא:										!	◇
במאי, בדברים?											!	◇
בשקנו מידו.	שמואל:										!	◇
אפילו תימא בשלא קנו מידו, בההיא הנאה דקא נפיק ליה קלא דאיניש מהימנא הוא - גמיר ומשעבד נפשיה.	רבי יוחנן:										!	◇
וכל שאפשר לו לקיימו בסופו וכו'.											!	◇
זו דברי רבי יהודה בן תימא, אבל חכמים אומרים: אף על פי שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו - תנאו קיים.	רב טבלא אמר רב:										!	◇
הרי זה גיטך על מנת שתעלי לרקייע, על מנת שתרדי לתהום, על מנת שתבלעי קנה של מאה אמה, על מנת שתעברי את הים הגדול ברגליך נתקיים התנאי - הרי זה גט, לא נתקיים התנאי - אינו גט.	דתניא: [ת"ק]										!	◇
כזה גט.	רבי יהודה בן תימא:										!	◇
כל שאי אפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו - אינו אלא כמפליגה, וכשר.	כלל אמר רבי יהודה בן תימא:										!	◇
הלכה כרבי יהודה בן תימא.	רב נחמן אמר רב:										!	◇
מתניתין נמי דיקא	רב נחמן בר יצחק:										!	◇
כל שאפשר לו לקיימו בסופו והתנה עליו מתחילתו - תנאו קיים	דקתני:										!	◇
הא אי אפשר לו לקיימו - תנאו בטל											!	◇
שמע מינה.											!	◇
הדרן עלך השוכר את הפועלים.											!	◇

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השואל את הפרה ושאל בעליה עמה, או שכר בעליה עמה, שאל הבעלים או שכרן ואחר כך שאל את הפרה ומתה - פטור, שנאמר (שמות כ"ב) אם בעליו עמו לא ישלם.												■
אבל שאל את הפרה ואחר כך שאל את הבעלים או שכרן, ומתה - חייב, שנאמר (שמות כ"ב) בעליו אין עמו שלם ישלם.												■
מדקתני סיפא ואחר כך שאל את הפרה, מכלל דרישא דקתני עמה - עמה ממש.												◇
עמה ממש מי משכחת לה? פרה במשיכה ובעלים באמירה											⚡	
איבעית אימא: כגון דקיימא פרה בחצרו דשואל, דלא מחסרא משיכה.											!	◇
איבעית אימא: דאמר ליה: את גופך לא תשאל עד שעת משיכת פרתך.											!	◇
ארבעה שומרים הם: שומר חנם והשואל, נושא שכר והשוכר.	תנן התם:											■
שומר חנם נשבע על הכל, והשואל משלם את הכל, נושא שכר והשוכר נשבעין על השבורה ועל השבוייה ועל המתה, ומשלמים את האבידה ואת הגניבה.												■
מנא הני מילי?												^
פרשה ראשונה נאמרה בשומר חנם, שניה בשומר שכר, שלישית בשואל.	דתנו רבנן:											■
בשלמא שלישית בשואל - מפורש: (שמות כ"ב) וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם, אלא ראשונה בשומר חנם שניה בשומר שכר, איפוך אנא												⚡
מסתברא, שניה בשומר שכר שכן חייב בגניבה ואבידה.												!
אדרבה, ראשונה בשומר שכר שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת גנב												⚡
אפילו הכי, קרנא בלא שבועה עדיפא מכפילא בשבועה.												!
תדע, דהא שואל כל הנאה שלו, ואינו משלם אלא קרן.												■
והשואל כל הנאה שלו? והא בעיא מזוני?												⚡
דקיימא באגם.												!
והא בעיא נטירה?												⚡
בנטר מתא.												!
ואיבעית אימא: לא תימא כל הנאה שלו, אלא אימא: רוב הנאה שלו.												!
ואיבעית אימא: בשאילת כלים.												!
נושא שכר והשוכר נשבעין על השבורה ועל השבוייה ועל המתה, ומשלמין את האבידה ואת הגניבה.												■
בשלמא גניבה - דכתיב (שמות כ"ב) אם גנוב יגנב מעמו ישלם לבעליו, אלא אבידה מנא לן?												⚡
אם גנב יגנב, אין לי אלא גניבה, אבידה מנין - תלמוד לומר אם גנוב יגנב, מכל מקום.	דתניא:											■
הניחא למאן דאמר: לא אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם, אלא למאן דאמר: אמרינן דברה תורה כלשון בני אדם, מאי איכא למימר?												⚡
קל וחומר ומה גניבה שקרובה לאונס - משלם, אבידה שקרובה לפשיעה - לא כל שכן	אמרי במערבא:											!
ואידך												⚡
מילתא דאתיא בקל וחומר טרח וכתב לה קרא.	[אידך]											!
והשואל משלם את הכל												■

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story **!** תירוץ-answer **!** ראייה-proof

מקרא-key:

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
בשלמא שבורה ומתה דכתיב (שמות כ"ב) וכי ישאל איש מעם רעהו ונשבר או מת. אלא שבוייה בשואל מנא לן?												ז	צד:	
וכי תימא נילף משבורה ומתה												!	צד:	
מה לשבורה ומתה, שכן אונסא דסליק אדעתא הוא, תאמר בשבוייה שכן אונסא דלא סליק אדעתא הוא												ז	צד:	
אלא, נאמרה שבורה ומתה בשואל, ונאמרה שבורה ומתה בשומר שכו, מה להלן שבוייה עמו אף כאן שבוייה עמו.												!	◇	צד:
איכא למיפרך: מה לשומר שכו שכן לפטור, תאמר בשואל שכן לחיוב												ז	◇	צד:
אלא כרבי נתן												!	צד:	
או לרבות שבוייה.	דתניא רבי נתן:											!	◇	צד:
האי או מיבעיא ליה לחלק - דסלקא דעתך אמינא: עד דמיתברא ומתה לא מחייב, קא משמע לן.												ז	◇	צד:
הניחא לרבי יונתן, אלא לרבי יאשיה מאי איכא למימר?												ז	צד:	
(ויקרא כ') איש אשר יקלל את אביו ואת אמו - אין לי אלא אביו ואמו, אביו בלא אמו, אמו בלא אביו - מניין? תלמוד לומר: אביו ואמו קלל אביו קלל, אמו קלל, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]											ז	◇	צד:
משמע שניהם כאחד, ומשמע אחד בפני עצמו, עד שיפרוט לך הכתוב יחדו.	רבי יונתן:											ז	◇	צד:
אפילו תימא רבי יאשיה, לחלק הכא לא צריך. מאי טעמא? סברא הוא: מה לי קטלה כולה, מה לי קטלה פלגא?												!	◇	צה:
גניבה ואבידה בשואל מנא לן?												^	◇	צה:
וכי תימא: נילף משבורה ומתה.												!	צה:	
מה לשבורה ומתה - דלא אפשר למיטרה ואתווי, תאמר בגניבה ואבידה דאפשר למיטרה ואתווי?												ז	צה:	
אלא, כי הא דתניא:												!	צה:	
(שמות כ"ב) ונשבר או מת - אין לי אלא שבורה ומתה, גניבה ואבידה מניין? אמרת קל וחומר: ומה שומר שכו שפטור משבורה ומתה - חייב בגניבה ואבידה, שואל שחייב בשבורה ומתה - אינו דין שחייב וזה הוא קל וחומר שאין עליו תשובה.	[תניא]											!	◇	צה:
מאי אין עליו תשובה, וכי תימא איכא למיפרך: מה לשומר שכו - שכן משלם תשלומי כפל בטוען טענת לסטים מזויין?												ז	צה:	
אפילו הכי - קרנא דשואל עדיפא.												!	◇	צה:
איבעית אימא: קסבר לסטים מזויין גולן הוא.												!	◇	צה:
אשכחן לחיוב, לפטור מנא לן?												^	◇	צה:
וכי תימא: נילף משבורה ומתה												!	צה:	
מה לשבורה ומתה, שכן אונס												ז	צה:	
אלא, גמר משומר שכו.												!	◇	צה:
ושומר שכו גופיה מנלן?												ז	צה:	
גמרי חיובא דשומר שכו מחיובא דשואל מה להלן בבעלים פטור - אף כאן בבעלים פטור.												!	◇	צה:
במאי גמר?												^	צה:	
אי במה מצינו												!	צה:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
איכא למיפרך כדפרכינן: שכן אונס.												ז
אלא אמר קרא: (שמות כ"ב) וכי ישאל - וי"ו מוסיף על ענין ראשון, וילמד עליון מתחתון.												!
ואכתי, שואל משומר שכר לא גמר, דאיכא למיפרך: מה לשומר שכר - שכן פטור בשבורה ומתה, תאמר בשואל שחייב בשבורה ומתה.												ז
אלא, גניבה ואבידה בשואל לחיובא מנלן - דגמר משומר שכר, דיו לבא מן הדין להיות כנדון מה גניבה ואבידה דשומר שכר בבעלים פטור - אף גניבה ואבידה דשואל נמי בבעלים פטור.												!
הניחא למאן דאית ליה דיו, אלא למאן דלית ליה דיו מאי איכא למימרא?												ז
אלא, אמר קרא וכי ישאל - וי"ו מוסיף על ענין ראשון, וילמד עליון מתחתון ותחתון מעליון.												!
פשיעה בבעלים. פליגי בה רב אחא ורבינא:	איתמר:											!
חייב	חד[רב אחא/רבינא]											!
פטור.	וחד[רב אחא/רבינא]											!
מאן דאמר חייב - קסבר: מקרא נדרש לפניו ולא לפני פניו, הלכך: אם בעליו עמו - אשומר חנם לא כתיב, ופשיעה נמי בשומר שכר ובשואל לא כתיב. הלכך, בשומר שכר ובשואל לחיוב - אתיא בקל וחומר משומר חנם, אבל בבעלים לפטור אף בשומר שכר ובשואל לא. מאי טעמא - כי כתיב אם בעליו עמו - לא ישלם - אשואל ואשומר שכר, אהנך חיובי דכתיב בהו בהדיא הוא דמיכתב.												!
מאן דאמר פטור קסבר: מקרא נדרש לפניו ולפני פניו, וכי כתיב אם בעליו עמו - אשומר חנם נמי כתיב.												!
השואל הפרה ושאל בעליה עמה, השואל הפרה ושכר בעליה עמה, שאל בעליה או שכרן ואחר כך שאל הפרה ומתה - פטור	תנן:											ז
ואילו שומר חנם לא קתני?												ז
ולטעמיד, שומר שכר מי קתני? אלא, תנא מילתא דכתיבא בהדיא - קתני, דאתיא מדרשא - לא קתני.												!
שאלה ושאל בעליה עמה, שכרה ושכר בעליה עמה, שאלה ושכר בעליה עמה, שכרה ושאל בעליה עמה, אף על פי שהבעלים עושין מלאכה במקום אחר ומתה - פטור.	תא שמע:											ז
הא מני - רבי יהודה היא	סברוה:											ז
שומר כשומר שכר דמי	דאמר: [רבי יהודה]											ז
והא האי תנא קתני מילתא דאתיא מדרשא, ואילו שומר חנם לא קתני?												ז
הא מני - רבי מאיר היא												!
שוכר כשומר חנם דמי	דאמר: [רבי מאיר]											!
ותנא שומר חנם והוא הדין לשומר שכר.												!
איבעית אימא: כדמחליף רבה בר אבון ותני:												!
שוכר כיצד משלם? רבי מאיר אומר: כשומר שכר	[רבי מאיר]											!
כשומר חנם.	רבי יהודה:											!
לעולם הוא חייב עד שתהא פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריה, ועד שיהו בעלים משעת שאילה עד שעת שבורה ומתה.	רב המנונא:											!
בעליו עמו - אכולה מילתא משמע.	אלמא קסבר: [רב המנונא]											!
שאלה ושאל בעליה עמה, שכרה ושכר בעליה עמה, שכרה ושאל בעליה עמה, שכרה ושכר בעליה עמה, אף על פי שהבעלים עושין מלאכה במקום אחר ומתה - פטור.	מתיב רבא:											ז

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story **question-שאלה** ^ **challenge-קושיא** ?
answer-תירוץ ! **proof-ראייה** ■

מקרא-key:

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מאי לאו - במלאכה אחרת?											?	צה		
לא, באותה מלאכה.											!	◇	צה	
אלא מאי מקום אחר?											?	צה		
דקא מרפי ואזיל קמה.											!	◇	צה	
והא מדסיפא על גבה הוי רישא במלאכה אחרת											?	צה		
שאלה ואחר כך שאל בעליה, שכרה ואחר כך שכר בעליה עמה, אף על פי שהבעלים חורשין על גבה ומתה - חייב.	דקתני סיפא:										?	◇	צה	
רישא וסיפא באותה מלאכה, ורישא רבואת קא משמע לן וסיפא רבואת קא משמע לן:	אמרין:										!	צה		
רישא רבואת קא משמע לן - דאף על גב דלאו על גבה אלא באותה מלאכה, כיון דהוו בעלים בשעת שאילה - פטור.											!	◇	צה	
וסיפא רבואת קא משמע לן: דאף על גב דעל גבה, כיון דלא הוו בעלים בשעת שאילה - חייב.											!	◇	צה	
האי מאי? אי אמרת בשלמא רישא במלאכה אחרת וסיפא באותה מלאכה - היינו רבואת, אלא אי אמרת רישא וסיפא באותה מלאכה - מאי רבואת? אידי ואידי באותה מלאכה הוי											?	◇	צה	
משמע שנאמר (שמות כ"ב) אם בעליו עמו לא ישלם, איני יודע שאם בעליו אין עמו שלם ישלם? אלא, מה תלמוד לומר בעליו אין עמו - לומר לך: היה עמו בשעת שאילה - אין צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה, היה עמו בשעת שבורה ומתה - צריך להיות עמו בשעת שאילה.	ועוד, תניא:										?	◇	צה	
משמע שנאמר (שמות כ"ב) בעליו אין עמו שלם ישלם, איני יודע שאם בעליו עמו לא ישלם? אלא מה תלמוד לומר אם בעליו עמו - לומר לך: כיון שיצאה מרשות משאיל שעה אחת בבעלים ומתה - פטור.	ותניא אידך:										?	◇	צה	
תיובתא דרב המנונא - תיובתא.											■	◇	צה	
אביי סבר לה כרבי יאשיה ומתרץ לקראי כרבי יאשיה.	[אביי]											■	◇	צה
רבא סבר לה כרבי יונתן ומתרץ לקראי כרבי יונתן.	[רבא]											■	◇	צה
אביי סבר לה כרבי יאשיה ומתרץ לקראי כרבי יאשיה:	[אביי]											■	צה	
בעליו אין עמו שלם ישלם, טעמא דליתיה בתרוייהו, הא איתיה בחדא וליתיה בחדא - פטור.											■	■	צה	
והא כתיב אם בעליו עמו לא ישלם - טעמא דאיתיה בתרוייהו, הא אי איתיה בחדא וליתיה בחדא - מחייב.											?	■	צה	
לומר לך: היה עמו בשעת שאילה - אינו צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה, היה עמו בשעת שבורה ומתה - צריך להיות עמו בשעת שאילה.											!	■	צה	
רבא סבר לה כרבי יונתן, ומתרץ לקראי כרבי יונתן:	[רבא]											■	צה	
(שמות כ"ב) אם בעליו עמו לא ישלם. משמע דאיתיה בתרוייהו, ומשמע נמי דכי איתיה בחדא וליתיה בחדא פטור.												■	צה	
וכתיב בעליו אין עמו שלם ישלם - משמע דליתיה בתרוייהו, משמע נמי דכי איתיה בחדא וליתיה בחדא חייב.												■	צה	
לומר לך: היה עמו בשעת שאילה - אין צריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה, היה עמו בשעת שבורה ומתה - צריך להיות עמו בשעת שאילה.												■	צה	
איפוך אנא											?	◇	צה	
מסתברא, שאלה עדיפא משום דקא מייתי לה לרשותיה.											!	◇	צה	
אדרבה, שבורה ומתה עדיפא - שכן חייב באונסין											?	צה		
אי לא שאלה - שבורה ומתה מאי עביד?											!	צה		
ואי לאו שבורה ומתה - שאלה מאי עביד?											?	צה		

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אפילו הכי, שאלה עדיפא, שכן חייב במזונותיה.												◇	צו.	
אמר קרא (שמות כ"ב) וכי ישאל איש מעם רעהו, ולא רעהו עמו - שלם ישלם, הא רעהו עמו - פטור.	רב אשי:											■	◇	צו.
אי הכי בעליו אין עמו, ואם בעליו עמו למה לי?											⚡		צו.	
אי לאו הנך הוה אמינא: האי אורחיה דקרא הוא.											!		צו.	
שאלה לרבעה מהו? כדשיילי אינשי בעינן - ולהכי לא שיילי אינשי, או דלמא: טעמא מאי - משום הנאה, והאי נמי הא אית ליה הנאה?	בעי רמי בר חמא:											▲	◇	צו.
שאלה ליראות בה מהו? ממונא בעינן - והאיכא, או דלמא ממונא דאית ליה הנאה מיניה בעינן, וליכא?												▲	◇	צו.
שאלה לעשות בה פחות מפרוטה מהו? ממונא בעינן - ואיכא, או דלמא כל פחות מפרוטה לא כלום היא?												▲	◇	צו.
שאל שתי פרות לעשות בהן פרוטה, מהו? מי אמרינן: זיל בתר שואל ומשאל - ואיכא, או דלמא: זית בתר פרות, וכל חדא וחדא ליכא ממונא?												▲	◇	צו.
שאל משותפין, ונשאל לו אחד מהן, מהו? כולו בעליו בעינן והא ליכא, או דלמא: מההוא פלגא דידיה מיהא מיפטר? שותפין ששאלו ונשאל לאחד מהן, מהו? כולו שואל בעינן - וליכא, או דלמא בההיא פלגא דשיילי מיהא מיפטר?												▲	◇	צו.
שאל מהאשה ונשאל בעלה, אשה ששאלה ונשאל לבעל, מהו? קנין פירות קנין גוף דמי או לא?												▲	◇	צו.
האומר לשלוחו צא והשאל לי עם פרתי, מהו? בעליו ממש בעינא - וליכא, או דלמא: שלוחו של אדם כמותו, ואיכא?	רבינא לרב אשי:											▲	◇	צו.
בעל - פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש, שליה - פלוגתא דרבי יונתן ורבי יאשיה	רב אחא בריה דרב אריא לרב אשי:											!	◇	צו.
בעל פלוגתא דרבי יוחנן וריש לקיש:												!		צו.
המוכר שדהו לחבירו לפירות, רבי יוחנן אומר: מביא וקורא	דאיתמר: [רבי יוחנן]											◆	◇	צו.
ריש לקיש אומר: מביא ואינו קורא.	ריש לקיש:											◆	◇	צו.
מביא וקורא, קנין פירות קנין הגוף דמי.	רבי יוחנן:											■		צו.
מביא ואינו קורא, קנין פירות לאו קנין הגוף דמי.	ריש לקיש:											■		צו.
שליה, פלוגתא דרבי יונתן ורבי יאשיה:												■		צו.
האומר לאפוסטרופוס: כל נדרים שתהא אשתי נודרת מכאן עד שאבא ממקום פלוני - הפר לה, והפיר לה, יכול יהו מופרין - תלמוד לומר (במדבר ל') אישה יקימנו ואישה יפרנו, דברי רבי יאשיה.	דתניא: [רבי יאשיה]											◆	◇	צו.
מצינו בכל מקום ששלוחו של אדם כמותו.	רבי יונתן:											◆	◇	צו.
האומר לעבדו צא והשאל עם פרתי, מהו?	רב עיליש לרבא:											▲	◇	צו.
תיבעי למאן דאמר שלוחו של אדם כמותו, תיבעי למאן דאמר שלוחו של אדם אינו כמותו.												■	◇	צו.
תיבעי למאן דאמר שלוחו של אדם כמותו - הני מילי שליה דבר מצוה הוא, אבל עבד דלאו בר מצוה - לא												▲		צו.
או דלמא: אפילו למאן דאמר אין שלוחו של אדם כמותו - הני מילי שליה, אבל עבד - יד עבד כיד רבו דמיא?												▲		צו.
מסתברא, יד עבד כיד רבו דמיא.	אמר ליה: [רבא]											!	◇	צו.
בעל בנכסי אשתו שואל הוי או שוכר הוי?	בעי רמי בר חמא:											▲	◇	צו.
לפום חורפא שבשבתא. מה נפשך, אי שואל הוי - שאלה בבעלים היא, אי שוכר הוי - שכירות בבעלים היא.	רבא:											⚡	◇	צו:
אלא, כי קמיבעיא ליה לרמי בר חמא - דאגר מינה פרה והדר נסבה, שואל הוי או שוכר הוי? שואל הוי - ואתיא שאלה בבעלים מפקעא שכירות שלא בבעלים, או דלמא שוכר הוי, ושכירות כדקיימא קיימא.												▲	◇	צו:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

בבא מציעא-השואל את הפרה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
ומאי שנא דאי שואל הוי דאתי שאלה בבעלים מפקעא שכירות שלא בבעלים, אי שוכר נמי הוי - תיתי שכירות בבעלים תיפוק שכירות שלא בבעלים											ז	צו	
אלא, כי קא מיבעיא לרמי בר חמא כגון דאגרא איהי פרה מעלמא, והדר נסבה.											ז	א	צו
ואליבא דרבנן													צו
שואל משלם לשוכר	דאמר: [רבנן]												צו
לא תיבעי לך, דודאי שאילה בבעלים היא.													צו
כי תיבעי לך - אליבא דרבי יוסי													צו
תחזיר פרה לבעלים הראשונים	דאמר: [רבי יוסי]												צו
מאי, שואל הוי או שוכר הוי?													צו
בעל לא שואל הוי ולא שוכר הוי, אלא לוקח הוי, מדרבי יוסי ברבי חנינא.	רבא:												צו
באושא התקיננו: האשה שמכרה בנכסי מלוג בחיי בעלה ומתה - הבעל מוציא מיד הלקוחות.	דאמר רבי יוסי ברבי חנינא:												צו
בעל בנכסי אשתו מי מעל?	בעי רמי בר חמא:												צו
מאן לימעול? לימעול בעל - דהיתרא ניחא ליה דליקני, איסורא לא ניחא ליה דליקני. תימעול איהי - דהיתרא נמי לא ניחא לה דליקני. נימעלו בית דין - כי עבדו רבנן תקנתא, ואמרו בעל לוקח הוי - להיתרא, לאיסורא לא עביד רבנן תקנתא.	רבא:												צו
בעל מעל לכשיוציא, מידי דהוה אמוציא מעות הקדש לחולין.	אלא אמר רבא:												צו
כחש בשר מחמת מלאכה מאי?	איבעיא להו:												צו
מכלל דכי מתה מחמת מלאכה מחייב? נימא: לאו לאוקמא בכילתא שאילתה.	אמר ליה ההוא מרבנן ורב חלקיה בריה דרב אויא שמיה:												צו
לא מיבעיא כחש בשר מחמת מלאכה דפטור, אלא אפילו מתה מחמת מלאכה - נמי פטור. דאמר ליה: לאו לאוקמא בכילתא שאילתה.	אלא אמר רבא:												צו
ההוא גברא דשאיל נרגא מחבריה, איתבר. אתא לקמיה דרבא													צו
זיל אייתי סהדי דלאו שנית ביה, ואיפטר.	אמר ליה: [רבא]												צו
ואי ליכא סהדי מאי?													צו
דההוא גברא דשאיל נרגא מחבריה ואיתבר, אתא לקמיה דרב	תא שמע:												צו
זיל שלים ליה נרגא מעליא.	אמר ליה: [רב]												צו
דינא הכי?	רב כהנא ורב אסי לרב:												צו
ושתיק רב.	[רב]												צו
והלכתא כרב כהנא ורב אסי, דמהדר ליה תבריה וממליא ליה דמי מנא.													צו